

gets Pauser). Jeg maa naturligvis overlade til Valglovkommissionen, hvornaar den vil holde Møder, det kan Regeringen ikke blande sig i. Der er forskellige Ting, der saaledes kan gribe ind i Rigsdagens Arbejde, det erkender jeg. Saaledes har f. Eks. det radikale Parti meddelt, at de i Morgen skal have et stort Landsmøde, og derfor har man med sædvanlig parlamentarisk Courtoisie indrømmet dem, at der ikke skal holdes Møde i Morgen. Ja, det er rigtigt, at der kan ske Ting, som hemmer Arbejdet, men det er ikke altid Regeringen, der har Skyld deri.

Det ærede Medlem kom ogsaa ind paa et af sine Yndlingsemner, Forholdet mellem det konservative Folkeparti og Venstre og talte om disse Paavirkninger. Ja, det konservative Folkeparti og Venstre, som i øvrigt i saa mange Henseender har arbejdet godt sammen, er desværre uenige paa mange vigtige og fundamentale Punkter. Naar man saa har en Opposition, som ganske hensynsløst gaar frem efter det Princip at søge at hindre denne Regerings fortsatte Bestaaen og en forsvarlig Statshusholdning, maa de Partier forhandle sammen, som vil noget positivt. Det er dog ganske naturligt, at en Regering, naar den ikke faar de Ting frem, som den anser for at være af afgørende Vigtighed, ja, nødvendige for en Videreførelse af Statshusholdningen, maa forhandle med de Partier, som overhovedet er villige til at forhandle. Saaledes forhandler vi altsaa med det konservative Folkeparti. Det ærede Medlem talte om Paavirkninger. Ja, naar to selvstændige Individuer eller Partier er meget uenige, nuvel, saa maa de tale sammen om Tingene. Saa kan man gerne kalde det Paavirkning — den ene søger at paavirke den anden —, men det er nu een Gang Fremgangsmaaden mellem Fornuftvæsener og selvstændige Personligheder. Paa den Maade maa man søge at komme overens. Men der er naturligvis ogsaa en anden Maade, hvorpaa man kan staa til et samarbejdende Parti: at man med Hatten i Haanden modtager sine Ordre. Det skete for nogen Tid siden med det ærede Medlems Parti. Det gaar noget hurtigere, det indrømmer jeg, men det er ikke den Fremgangsmaade, jeg finder tiltalende.

Det ærede Medlem var dybt bekymret over, at han ikke havde Tid nok til at sætte sig ind i Lovforslaget, men sagde i næste Aandedræt, at han vilde selvfølgelig aldeles ikke have den Lov; det kunde ikke falde ham ind. Saa synes jeg, at han kunde sparet sig sine Bekymringer.

Det ærede Medlem sagde, at alt, hvad der stod i Forbindelse med Silke, selv om

det ikke var udprøvet Luksus, maatte drages ind under Loven. Det er selvfølgelig. Og naar man beskatter Silke, vil der idelig og altid fremkomme negativ Beskyttelse — det er desværre forekommet i dette ene Tilfælde —, hvis man ikke forhøjer Tolden paa de Varer, som forarbejdes i Forbindelse med Silke, samtidig med Forhøjelsen af Silketolden. Forhøjelse af Silketolden er en absolut Nødvendighed, naar der er Tale om Luksustold, thi det er den, som indbringer forholdsvis mest, og som er Rygraden i det hele.

Det ærede Medlem talte om Lovforslagets § 4 angaaende Straffetolden. Den havde det ærede Medlem Betænkelighed ved. Den er optaget fra Toldlovsforslaget, og jeg kan ogsaa godt sige hvorfor. Det er paa Grundlag af en Anmodning fra Udenrigsministeriet, en meget bestemt Henstilling. Jeg forstaaer godt dette, thi Forholdene er jo mildest talt noget irregulære i Europa, og man kan aldrig vide, hvad Dag en eller anden Stat — jeg skal ikke udkaste nogen Formodning om, fra hvilken det kan ventes — kunde falde paa at behandle danske Varer og danske Virksomheder særlig ugunstigt. Det vil da være meget nyttigt at have et saadant Vaaben i Hænde. Det er for øvrigt slet ikke noget nyt. Vi har allerede Straffetolden ogsaa i den bestaaende Toldlov, kun er den foreslaaet skærpet her. Det ærede Medlem mente, at en saadan Bemyndigelse ikke burde anvendes uden efter Samraad med Finansudvalget. Jeg kan forsikre det ærede Medlem for, at naar Rigsdagen er inde, vil et saadant Samraad ikke udeblive, saafremt man skulde komme i den Nødvendighed at skulle benytte Paragraffen. Naar denne Begrænsning ikke er sat ind, er det, fordi det kan blive nødvendigt, eller i hvert Fald højst ønskeligt, at benytte Bestemmelsen paa Tider, da Rigsdagen ikke er inde.

N. P. Jensen: Efter den højtærede Ministers Svar til de ærede Ordførere for andre Partier kan jeg fatte mig kort, men skal dog gøre nogle Bemærkninger til dem. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg talte om, at vi i sin Tid havde været enige om, at saa snart der kom en Afslutning, den være sig positiv eller negativ, skulde Industrien have det at vide. Det vedkender jeg mig, og det vilde være heldigt, hvis man kunde gøre det. Men der er det ved det, at der ingen Afslutning er, og om vi naar nogen i Aar, er usikkert. Jeg kan ikke sige, hvorvidt Forhandlingerne om Toldloven kan føre til et Resultat; jeg vilde, som jeg sagde